א יאהר.

אזוי לעבט זיך עס א טאג א נאכט.
אזוי ברענט עס, ברענט עס העל און טונקעל.
א יאהר א יאהר — א קליינע לאמפ,
און דער גרויסער אייביגקייט.
קומען ווינטען און צו לויפען,
שרייען שרייען — און פערצווייפעלט
שלאגען זיי די קעפ אן בוימער:
עס האט דעם גרויסען נאט דערעסען:
גענוג געטאנצט... אצינד פערלעשען.
ווערט און אלע וועלטען פינסטער.
אויף דער יבשה שטעהט א מענש
ווינט, וויינט, ווי א הונד ביינאכט.
און וואסער שרעקען זיך די פיש.

ישראל שטערן

אַ יאָר

[היינט; פֿאָרמעלער נאָמען:] דער טאָג (וואַרשע, 1919, 1920, 1938)

2, נומ' 78, סעפּטעמבער 12, 1920, ז' 4